

Nr 167.

Av herr **Bengtsson** i Norup, om årligt understöd åt vävlärarynnan
Hanna Sunesson.

Den med ovanligt intresse och stor hängivenhet bedrivna, oavbrutna verksamhet, som vävlärarynnan Hanna Sunesson alltsedan år 1890, sålunda inalles i 37 år, bedrivit huvudsakligen i Kristinehamn och under kortare perioder även i Kronobergs, Kalmar och Kristianstads län, kan med skäl sägas hava varit av största betydelse för spridande av intresse för och skicklighet i hemvävnadsslöjd särskilt i Värmlands län och i ej ringa mån även i Kronobergs län och detta icke blott genom hennes direkta undervisningsverksamhet utan även genom det forskningsarbete, hon nedlagt för tillvaratagande av i bygderna förekommande mönster.

Hanna Sunesson, som är född den 2 februari 1865, har för sin verksamhet utbildats vid Kristinehamns praktiska skola och Borås vävskola. Sedan år 1890 har hon med ett par kortare avbrott varit och är fortfarande anställd som vävlärarynna vid Kristinehamns praktiska skola, från och med år 1920 statsunderstödd för bland annat den yrkesavdelning, till vilken vävundervisningen hör. Under vissa sommarferier har hon dessutom tjänstgjort som vävlärarynna dels vid kvinnliga folkhögskolan i Tomelilla i Kristianstads län, dels vid kvinnliga folkhögskolan på Högalid i Kalmar län, varjämte hon, med avbrytande av verksamheten i Kristinehamn, såsom särskilt tillkallad sakkunnig haft att förbereda och ordna verksamheten vid ett år 1906 bildat hemslöjds magasin för Kronobergs län.

Av ett flertal intyg från kända personer, som haft tillfälle att på nära håll följa hennes verksamhet, vilka intyg jag anhåller att få direkt överlämna till vederbörande utskott, framgår, att Hanna Sunessons livsgärning skattas synnerligen högt inom de kretsar, som hava att närmast taga befattning med hemslöjden och dess utveckling. Under de år, som hennes anställning som lärarynna omfattat, har det icke funnits möjlighet för den skola, till vilken det väsentliga av hennes arbete varit förlagt, att vidtaga sådana åtgärder, att dess lärarpersonal kunnat beredas tillgång till sådan pension, som till viss del bekostas av statsmedel. Någon laglig rätt till statspension för Hanna Sunesson föreligger således icke, men riksdagen har dock genom 1926 års beslut öppnat möjlighet för bland annat statsunderstödda enskilda anstalter för yrkesundervisning att med statens hjälp ordna pensionsförhållandena för sina lärare.

Oavsett detta har riksdagen även förut visat sig uppskatta oegennyttigt arbete till det allmännas bästa och såsom erkännande av sådan verksamhet tilldelat understöd av statsmedel för beredande av livsuppehälle åt vederbörande på deras ålderdom. Såsom exempel på dylika med detta likartade fall torde kunna anföras riksdagens beslut år 1921 i anledning av kungl. prop. nr 271 om understöd åt lappmannen Johannes Olofsson Turi, samma års riksdags beslut i anledning av motion nr 46 i första och nr 45 i andra kammaren om understöd till smeden och fornforskaren Per Edholm i Bjärträ socken, Ångermanland, samt beslut i anledning av motion nr 85 i första kammaren vid 1924 års riksdag om pension åt f. d. skogvaktaren C. A. Gustafsson i Bomhus. Som ömmande omständighet torde vidare böra framhållas, att hennes inkomster efter avgången från nu innehavda befattning komma att utgöras av, förutom ett ytterst ringa folkpensionsbelopp, ränteavkastningen av ett sparkapital å 5,000 kronor.

Understödet belopp hemställer jag måtte bestämmas till 800 kronor för år.

Under hänvisning till vad jag sålunda anført vågar jag hemställa,

att riksdagen måtte bevilja vävläraryn Hanna Sunesson, Kristinehamn, ett årligt understöd av 800 kronor att utgå under hennes återstående livstid från och med månaden näst efter den, under vilken hon avgår från sin befattning som vävlärarynna vid Kristinehamns praktiska skola.

Åldersbetyg jämte intyg lämnas direkt till vederbörande utskott.

Stockholm den 20 januari 1927.

Sv. Bengtsson
i Norup.
